

Всички сме свидетели на едно прекомърно засилване развоя на консервната индустрия за зеленчуци. До като преди 3—4 години бъха потръбни големи усилия, от страна на агрономическите служби, за да се убеди селското население да си приготвлява консерви от зеленчуци. Днесъ, въ това направление се е достигнало до тамъ, че едва ли има село безъ консервна работилница.

Консервното дъло би могло да се насочи и въ областта на овоощарството. Консервиране на плодове ще даде възможност да се подобри ремижа на храненето на населението, преди всичко на селското и да се разпредели по равномърно консумацията на плодовете през годината, което, безспорно, ще се отрази на производството и здравословното състояние на населението.

За целта никакъ не е трудно да се нагодят съществуващите консервни работилници за консервиране на плодове.

Наистина, при консервирането на плодове е потръбно захаръ, за която цель би тръбвало да се отпуска такава по намалени цени. (Въ това направление Камарата е направила постъпки чрезъ съответния законъ).

Единъ другъ въпросъ, свързанъ съ нормалното развитие на поминъка овоощарството, е **съхранението на плодовете** въ пръсно състояние, което дава една широка възможност за подобрене овоощарството и осмисляне производството. Въ това направление, въпръски положенитъ усилия от страна на специалните служби, забележителни резултати не съ постигнати, поради което голема част отъ плодовете не могатъ да се оползотворят напълно и се продаватъ на безценица презъ сезона на беритбата имъ.

Новата ориентировка на нашето овоощарство, която предвижда масово производство на плодове ни налага предвидливостта на мърки, целящи запазването на една част отъ овошното производство.

Като неизбъжни съпътници на модерното овоощарство се явяватъ — **плодохранилищата**. Безъ плодохранилища овошарството би се поставило предъ големи затруднения и би изпаднало въ същото положение като лозарското — безъ винарски изби.

Плодохранилищата играятъ същата роля за овошарството, както винарските изби за лозарството. Безъ тяхъ и двата поминъка биха били изправени предъ една сериозна опасност отъ свърхпроизводство.

Когато се разглежда въпроса за плодохранилищата като сърдце за осмисляне и остойностяване овошарското производство, а чрезъ това къмъ подобрене на овошарския поминъкъ, ний неизбъжно се натъкваме на единъ другъ въпросъ, а именно: какъвъ типъ плодохранилища тръбва да